

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 29 marca 1966 r.

Nr 12

TREŚĆ:

Poz.:

ZARZĄDZENIA:

- 79 — Ministra Finansów z dnia 16 marca 1966 r. w sprawie zasad inwentaryzacji produkcji budowlano-montażowej w toku 133
- 80 — Ministra Finansów z dnia 17 marca 1966 r. w sprawie uproszczonych zasad gospodarki finansowej gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych 136

OBWIESZCZENIE

- 81 — Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z dnia 12 marca 1966 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych Polskich Norm 143

79

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 16 marca 1966 r.

w sprawie zasad inwentaryzacji produkcji budowlano-montażowej w toku.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 8 i 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1950 r. Nr 22, poz. 188 i z 1951 r. Nr 25, poz. 185) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy niniejszego zarządzenia dotyczą:

- 1) państwowych i spółdzielczych przedsiębiorstw budowlano-montażowych oraz samodzielnych oddziałów wykonawstwa inwestycyjnego;
- 2) przedsiębiorstw budowlano-montażowych mających formę spółek prawa handlowego, w których Państwo, przedsiębiorstwa państwowe lub spółdzielnie posiadają udziały wynoszące ponad 50% kapitału zakładowego, oraz wykonujących roboty budowlano-montażowe przedsiębiorstw i zakładów prowadzonych przez organizacje społeczne;
- 3) innych niż budowlano-montażowe przedsiębiorstw państwowych, spółdzielczych lub mających formę spółek prawa handlowego, w których Państwo, przedsiębiorstwa państwowe lub spółdzielcze posiadają udziały wynoszące ponad 50% kapitału zakładowego, które wykonują roboty budowlano-montażowe na potrzeby własne lub na rzecz obcych jednostek.

§ 2. Ilekroć w niniejszym zarządzeniu użyto określenia:

- 1) „przedsiębiorstwo” — należy przez to rozumieć jednostki wymienione w § 1;
- 2) „dyrektor przedsiębiorstwa” — oznacza ono w odniesieniu do jednostki organizacyjnej spółdzielczości zarząd organizacji spółdzielczej, a w odniesieniu do organizacji społecznej, która prowadzi działalność gospodarczą — zarząd główny organizacji społecznej;
- 3) „minister” — oznacza ono także kierownika urzędu centralnego oraz zarząd centralnego związku spółdzielczego;
- 4) „roboty w toku” — należy przez to rozumieć roboty budowlano-montażowe w toku;
- 5) „budowa” — należy przez to rozumieć obiekt, plac budowy, obejmujący kilka obiektów, jak też odcinek robót;
- 6) „zarządzenie Ministra Finansów z dnia 4 grudnia 1959 r.” — oznacza ono zarządzenie Ministra Finansów z dnia 4 grudnia 1959 r. w sprawie podstawowych zasad prowa-

dzenia księgowości, inwentaryzacji, sporządzania sprawozdań finansowych oraz przechowywania dowodów księgowych przez jednostki gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski z 1959 r. Nr 102, poz. 546 oraz z 1961 r. Nr 26, poz. 128 i Nr 72, poz. 304).

§ 3. Przedsiębiorstwa obowiązane są ustalać w drodze inwentaryzacji stan robót w toku co najmniej cztery razy do roku według stanu na ostatni dzień każdego kwartału.

§ 4. Do robót w toku, o których mowa w § 3, zalicza się roboty wykonane, które nie mogą być zafakturowane w obowiązującym trybie. W szczególności do robót w toku zalicza się:

- 1) przy rozliczaniu obiektów fakturami częściowymi:
 - a) rozpoczęte elementy (etapy) robót, które nie mogą być zamawiającemu przekazane do odbioru,
 - b) zakończone elementy (etapy) robót znajdujące się w toku odbioru,
 - c) elementy robót lub roboty zakończone i odebrane przez zamawiającego, lecz przekraczające 90% wartości kosztorysowej obiektu — do czasu odbioru całości robót w obiekcie;
- 2) przy rozliczaniu obiektów fakturami jednorazowymi — całość wykonanych w obiekcie robót do czasu ich odbioru przez zamawiającego.

§ 5. 1. Inwentaryzację robót w toku przeprowadza komisja inwentaryzacyjna, której zakres działania regulują §§ 30 i 31 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 4 grudnia 1959 r.

2. W skład komisji inwentaryzacyjnej wchodzi zespół spisowy i zespół kontrolujący. Zadaniem zespołu spisowego jest przeprowadzenie spisów z natury robót w toku; w ich skład wchodzi pracownicy budów, a w miarę potrzeby także zarządu przedsiębiorstwa. Zadaniem zespołu kontrolującego jest badanie podczas spisu lub najpóźniej w następnym dniu po terminie spisu prawidłowości spisu z natury robót w toku. Badaniem takim powinna być objęta każda budowa co najmniej raz na półrocze. W skład zespołu kontrolującego wchodzi pracownicy zarządu przedsiębiorstwa oraz ewentualnie pracownicy budów. Pracownicy budów nie mogą jednak przeprowadzać kontroli spisów na budowie, na której są stale zatrudnieni.

§ 6. 1. Spis z natury robót w toku, wykonywanych przez generalnego wykonawcę, podwykonawcę lub wykonawcę częściowego, przeprowadza się w obecności kierownika budowy (robót) lub osoby przez niego upoważnionej. W spisie z natury robót w toku na koniec poszczególnych kwartałów i na koniec roku uczestniczy przedstawiciel zamawiającego (generalnego wykonawcy w zakresie robót prowadzonych przez podwykonawcę). Jeżeli spis z natury robót w toku dotyczy robót rozliczanych jednorazowo za cały obiekt lub za zakończone etapy robót, przedstawiciel zamawiającego (generalnego wykonawcy w zakresie robót prowadzonych przez podwykonawcę) uczestniczy tylko przy spisie na koniec roku.

2. O terminie dokonania spisu z natury robót w toku, w którym powinien uczestniczyć przedstawiciel zamawiającego (generalnego wykonawcy w zakresie robót prowadzonych przez podwykonawcę), powiadamia się go pisemnie lub telefonicznie, nie później niż na 5 dni przed tym terminem. Na dowód zawiadomienia zamawiającego (generalnego wykonawcy w zakresie robót prowadzonych przez podwykonawcę) należy dokonać stosownego wpisu do dziennika budowy co najmniej na 5 dni przed terminem spisu z natury robót w toku.

3. Jeśli przedstawiciel zamawiającego (generalnego wykonawcy) nie zgłosi się w wyznaczonym dniu w celu uczestniczenia w spisie z natury robót w toku, spis przeprowadza się bez jego udziału, dokonując odpowiedniej wzmianki w arkuszu spisowym i dzienniku budowy.

4. Przepisy ust. 1 i 2 dotyczą także robót w toku, wykonywanych na potrzeby własne, z tym że zamiast przedstawiciela zamawiającego w ustalaniu robót w toku uczestniczy przedstawiciel właściwej komórki przedsiębiorstwa, wyznaczony przez dyrektora przedsiębiorstwa.

§ 7. 1. Stan ilościowy robót w toku ustala się w drodze spisu z natury, określającego ilości wykonanych robót w technicznych jednostkach obmiaru lub innych jednostkach właściwych dla danego rodzaju robót.

2. Spisem należy objąć całość robót wykonanych na budowie, w tym także roboty nie objęte umową lub dodatkowymi porozumieniami z zamawiającym.

3. Dane do spisu z natury tzw. robót zanikających przyjmuje się w wysokości ustalonej w czasie poprzedniego spisu lub według danych książki obmiaru robót.

4. Jeżeli przedmiotem spisu z natury są roboty czasowo wstrzymane lub zakończone fragmenty robót, a zespół spisowy stwierdzi, że od ostatniego spisu nie wykonywano w danym obiekcie dalszych robót tego rodzaju, jak również że roboty te zabezpieczone są przed wpływami atmosferycznymi, kradzieżą itp. w sposób należyty, stan robót w toku przyjmuje się w wysokości ustalonej w czasie poprzedniego spisu.

§ 8. 1. Stan ilościowy robót w toku wycenia kierownik budowy (robót) lub upoważniona przez niego osoba według wartości kosztorysowej, po porównaniu danych z odpowiednimi zapisami, ujętymi książką obmiaru robót. W razie stwierdzenia różnic należy dokonać odpowiednich poprawek w książce obmiaru robót.

2. Wartość kosztorysową ustala się jako sumę iloczynów ilości robót i ich cen kosztorysowych, skorygowaną o:

- a) odrębnie ustaloną kwotę dodatków przysługujących wykonawcy (np. z tytułu robót wykonywanych w okresie zimowym, zatrudnienia ponadnormatywnej liczby pracowników zamiejscowych), o ile dodatki te nie są objęte wartością kosztorysową robót, a dotyczą robót w toku,
- b) przewidziane umową, lecz nie ujęte kosztorysami zmiany cen materiałów, usług i innych składników kosztów.

3. Wyodrębnieniu podlega wartość robót, które nie mogą stanowić przedmiotu sprzedaży, a w szczególności roboty

nie objęte zawartą w obowiązującym trybie umową lub dodatkowymi porozumieniami z zamawiającym.

4. Nie mogą figurować w stanie robót w toku roboty budowlano-montażowe wykonywane na rzecz tymczasowego urządzenia placów budów. Stan tych robót, ustalony przy udziale przedstawiciela właściwej komórki, wyznaczonego przez dyrektora przedsiębiorstwa, podlega zafakturowaniu pod datą spisu.

§ 9. 1. Stan ilościowy robót w toku, o którym mowa w § 7, oraz ich wartość według cen kosztorysowych, o których mowa w § 8, ujmuje się protokołem inwentaryzacji robót w toku według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia. W protokole tym wykazuje się odrębnie stan ilościowy robót w toku nie objętych umową lub dodatkowymi porozumieniami z zamawiającym.

2. Na znak zgodności danych ilościowych spisu z natury robót ze stanem faktycznym robót na dzień inwentaryzacji członkowie zespołu spisującego składają na protokołach inwentaryzacji robót w toku swoje podpisy. Kierownik budowy jest ponadto odpowiedzialny za terminowość spisu oraz prawidłowość wyceny robót w toku.

3. Wycenione protokoły inwentaryzacji robót w toku należy przekazać do zarządu przedsiębiorstwa najpóźniej w ciągu pięciu dni po dacie spisu z natury.

4. Jeden egzemplarz protokołu inwentaryzacji robót w toku — po sprawdzeniu przez właściwe komórki zarządu przedsiębiorstwa (§ 10 ust. 1) — powinien być dostarczony zlecającemu nie później niż w ciągu 10 dni od ostatniego dnia każdego kwartału.

§ 10. 1. Protokoły inwentaryzacji robót w toku podlegają sprawdzeniu przez właściwe komórki zarządu przedsiębiorstwa. Na podstawie sprawdzonych protokołów inwentaryzacji robót w toku sporządza się według wzoru, stanowiącego załącznik nr 2 do zarządzenia, zestawienie robót w toku oraz ich kosztu.

2. Zestawienie, o którym mowa w ust. 1, podpisują: dyrektor, główny księgowy, kierownik działu planowania oraz przewodniczący komisji inwentaryzacyjnej przedsiębiorstwa.

§ 11. 1. Koszt robót w toku ustala się w wysokości kosztu rzeczywistego lub planowanego.

2. Koszt rzeczywisty oblicza się mnożąc wartość kosztorysową robót w toku, o której mowa w § 8, pomniejszoną o wynagrodzenie wykonawcy (jeśli chodzi o roboty wykonywane w charakterze podwykonawcy) za czynności związane z funkcją generalnego wykonawcy, przez rzeczywisty wskaźnik poziomu kosztów produkcji budowlano-montażowej, wykonywanej siłami własnymi. Rzeczywisty wskaźnik poziomu kosztów wynika z porównania kosztów produkcji budowlano-montażowej wykonywanej siłami własnymi za okres od początku roku do dnia inwentaryzacji do wartości kosztorysowej tejże produkcji z uwzględnieniem kosztu i wartości stanu robót w toku na początek roku. Rzeczywisty wskaźnik poziomu kosztów ustala się dla przedsiębiorstwa jako całości lub też dla poszczególnych budów.

3. W razie rozliczania obiektu za pomocą faktur jednorazowych, koszt rzeczywisty robót w toku można przyjąć w wysokości wynikającej z ksiąg rachunkowych. Zasadę tę można również stosować w razie rozliczania obiektu za pomocą faktur za zakończone etapy robót. Nie zwalnia to od obowiązku wprowadzenia do ksiąg rachunkowych danych dotyczących wartości kosztorysowej stanu robót w toku na dzień spisu.

4. Koszt planowany oblicza się mnożąc wartość kosztorysową robót w toku, o której mowa w § 8, pomniejszoną o wynagrodzenie wykonawcy (w odniesieniu do robót wykonywanych w charakterze podwykonawcy) za czynności związane z funkcją generalnego wykonawcy, przez średnioroczny planowany wskaźnik poziomu kosztów produkcji budowlano-montażowej, wykonywanej siłami własnymi. Planowany

średnioroczny wskaźnik poziomu kosztów, ustalany dla przedsiębiorstwa jako całości, wynika z planu rocznego produkcji budowlano-montażowej, wykonywanej siłami własnymi.

5. Właściwi ministrowie — uwzględniając jakość dokumentacji i ewidencji kosztów podległych sobie jednostek — określa, w których jednostkach:

- a) stosowany będzie rzeczywisty bądź planowany wskaźnik poziomu kosztów,
- b) rzeczywisty wskaźnik poziomu kosztów będzie ustalany dla przedsiębiorstwa jako całości bądź dla poszczególnych budowli,
- c) wycena robót w toku dotyczących obiektów rozliczanych za pomocą faktur jednorazowych lub za zakończone etapy robót nastąpi według zasad określonych w ust. 3.

§ 12. 1. Na komisji inwentaryzacyjnej spoczywa obowiązek zgłaszania dyrektorowi przedsiębiorstwa wszelkich wypadków stwierdzenia istotnych nieprawidłowości lub działania w złej woli w zakresie spisów oraz wyceny robót w toku.

2. Dyrektor przedsiębiorstwa powinien wyciągnąć w stosunku do winnych odpowiednie konsekwencje.

§ 13. W sprawach nie unormowanych niniejszym zarządzeniem stosuje się przepisy zarządzenia Ministra Finansów z dnia 4 grudnia 1959 r.

§ 14. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 19 grudnia 1961 r. w sprawie zasad inwentaryzacji produkcji budowlano-montażowej w toku (Monitor Polski z 1962 r. Nr 3, poz. 9).

§ 15. Właściwi ministrowie mogą w wypadkach uzasadnionych organizacją podległych lub nadzorowanych przedsiębiorstw, obowiązującymi dla nich zasadami planowania i sprawozdawczości lub innymi względami wynikającymi ze specyfiki branżowej, ustalić w drodze zarządzeń odmiennie zasady w przedmiocie uregulowanym niniejszym zarządzeniem, po uzgodnieniu ich z Ministrem Finansów.

§ 16. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1966 r.

Minister Finansów: w z. J. Kole

Załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 16 marca 1966 r. (poz. 79).

W z ó r

(budowa, obiekt nr)

Termin wykonania

PROTOKÓŁ NR

inwentaryzacji robót budowlano-montażowych w toku na dzień 196 . . r.,
sporządzony przez zespół spisowy w składzie:

ob.
ob.
ob.

w obecności:

- kierownika budowy (robót), ob.
- przedstawiciela zamawiającego, ob.
- przedstawiciela generalnego wykonawcy, ob.

Lp.	Nazwa elementu lub rodzaju robót	Termin wykonania elementu — etapu według harmonogramu	Roboty wykonane, lecz nie odebrane i nie zafakturowane				Pozostałe roboty w toku	Wartość robót w toku razem		Wartość robót nie objętych umową
			jednostka obmiaru	ilość jednostek obmiaru	cena za jednostkę obmiaru	wartość		ogółem (7 + 8)	w tym: przekraczających termin wykonania	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
	A. Roboty objęte umową									
	B. Dodatki									
	C. Ogółem									
	D. Roboty nie objęte umową									

Świadomi odpowiedzialności za podawanie nieprawidłowych danych członkowie zespołu stwierdzają, że ilość robót objętych niniejszym protokołem jest zgodna ze stanem faktycznym.

Przedstawiciel zamawiającego

Członkowie zespołu spisowego:

Kierownik robót (budowy)

(podpis)

(podpis)

Przedstawiciel generalnego wykonawcy

(podpis)

(podpisy)

Protokół skontrolował i akceptował wyceny dokonał wycenę akceptował
(podpis naczelnego inżyniera lub osoby upoważnionej)

Objaśnienia:

- 1) W kolumnach 1 i 2 wpisuje się numery i nazwy elementów lub rodzajów robót zaliczonych do robót w toku. W odrębnych wierszach kolumny 2 (część B) wyodrębnia się ewentualne dodatki należne od zamawiającego, a dotyczące robót w toku.
- 2) W kolumnie 3 — w razie rozliczania obiektu jedną fakturą (bez podziału na elementy i etapy) — należy podać umowny termin wykonania obiektu.
- 3) Kolumny 5 do 7 wypełnia się w odniesieniu do robót rozpoczętych i zakończonych, lecz nie odebranych i nie zafakturowanych, rozliczanych zarówno fakturami jednorazowymi, jak i częściowymi. Kolumna 7 obejmuje wartość robót objętych umową (A) i dodatków (B).
- 4) W kolumnie 8 wykazuje się wyłącznie odebrane przez zamawiającego roboty, których wartość przekracza 90% ustalonej w umowie ceny obiektu, jeżeli nie nastąpił jeszcze odbiór końcowy całości obiektu.
- 5) W kolumnie 11 wykazuje się wartość robót nie objętych umową lub porozumieniami dodatkowymi z zamawiającym (D).

Załącznik nr 2 do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 16 marca 1966 r. (poz. 79).

W z ó r

(nazwa jednostki)

Z E S T A W I E N I E

robót budowlano-montażowych w toku na dzień 196 . . . r.

Lp.	Nr budowy (obiektu)	Termin umowny oddania obiektu	Protokół			Wynagrodzenie generalnego wykonawcy	Różnica (6 — 7)	Wskaźnik poziomu kosztów: rzeczywisty (plano-wany*)	Koszt wykonanych robót		Wartość robót nie objętych umową
			nr	z dnia	wartość robót według protokołu				ogółem (8×9 lub wynikający z ksiąg)	w tym: przekraczających termin wykonania	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

*) Niepotrzebne skreślić.

Przewodniczący komisji inwentaryzacyjnej

Kierownik działu ekonomicznego (lub komórki równorzędnej)

Główny księgowy

Dyrektor

(podpis)

(podpis)

(podpis)

(podpis)

Objaśnienia:

- 1) Do kolumn 4 i 6 wpisuje się dane wynikające z protokołów inwentaryzacji robót w toku (załącznik nr 1 do zarządzenia).
- 2) Kolumnę 7 wypełnia się wówczas, gdy roboty w toku dotyczą robót wykonywanych przez wykonawcę w charakterze podwykonawcy.
- 3) Kolumnę 11 wypełnia się dla ustalenia wysokości kredytu bankowego na roboty w toku o podwyższonym oprocentowaniu.
- 4) W kolumnie 12 podaje się kwoty z kolumny 11 załącznika nr 1 do zarządzenia.

80

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 17 marca 1966 r.

w sprawie uproszczonych zasad gospodarki finansowej gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych.

Na podstawie art. 51 pkt 1 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. z 1958 r. Nr 45, poz. 221 i z 1963 r. Nr 28, poz. 164) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Jednostki budżetowe mogą prowadzić gospodarkę finansową w zakresie działalności ubocznej lub części działalności podstawowej — wyodrębnionej w gospodarstwo pomocnicze:

- 1) na zasadach uproszczonych — jeżeli działalność ta mieści się w granicach określonych w wykazie typów gospodarstw pomocniczych, stanowiącym załącznik do niniejszego zarządzenia,
 - 2) na zasadach rozrachunku gospodarczego — jeżeli działalność przekracza granice określone w wykazie typów gospodarstw pomocniczych (pkt 1).
2. Uproszczone zasady gospodarki finansowej mogą być stosowane — bez względu na rozmiar działalności określony w załączniku — w wypadkach uzasadnionych charakterem